

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 18 decembrie 1978
privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în
medicina veterinară, inclusiv a măsurilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire
și a libertății de a presta servicii

(78/1026/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 49, 57, 66 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Adunării parlamentare ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât, în aplicarea tratatului, de la sfârșitul perioadei de tranziție este interzis orice tratament discriminatoriu pe motiv de naționalitate în ceea ce privește stabilirea și prestarea de servicii; întrucât principiul unui astfel de tratament pe motiv de naționalitate se aplică, în special, eliberării oricărei autorizații necesare pentru a practica profesia de medic veterinar, precum și înscrierii sau afilierei la organizații sau organisme profesionale;

întrucât pare indicat, cu toate acestea, să se prevadă anumite dispoziții pentru a facilita exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii de către medicii veterinari;

întrucât, în aplicarea tratatului, statele membre au obligația de a nu acorda nici un fel de ajutor care ar putea denatura condițiile de stabilire;

întrucât articolul 57 alineatul (1) din tratat prevede adoptarea de directive privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare; întrucât scopul prezentei directive este recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare ca medic veterinar;

întrucât, având în vedere divergențele existente în prezent între statele membre, în ceea ce privește modalitățile și durata cursurilor de formare ca medic veterinar, este necesar să se prevadă anumite dispoziții de coordonare pentru a da posibilitatea statelor membre să treacă la recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare; întrucât această coordonare este realizată de Directiva 78/1027/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1978 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind activitățile medicilor veterinari ⁽⁴⁾;

întrucât, în ceea ce privește utilizarea titlurilor oficiale de calificare, deoarece o directivă privind recunoașterea reciprocă a diplomelor nu implică în mod necesar echivalarea materială a formărilor profesionale pe care aceste diplome le presupun, utilizarea acestor titluri oficiale de calificare ar trebui autorizată numai în limba statului membru de origine sau de proveniență;

întrucât, pentru a facilita aplicarea prezentei directive de către administrațiile naționale, statele membre pot prevedea ca beneficiarii care îndeplinesc condițiile de formare impuse de aceasta să prezinte, pe lângă titlurile oficiale de calificare, un certificat de la

⁽¹⁾ JO C 92, 20.7.1970, p. 18.

⁽²⁾ JO C 19, 28.2.1972, p. 10.

⁽³⁾ JO C 60, 14.6.1971, p. 3.

⁽⁴⁾ JO L 362, 23.12.1978, p. 7.

autoritățile competente din țara de origine sau de proveniență, care să ateste că aceste titluri sunt cele vizate de prezenta directivă;

întrucât, în cazul prestării de servicii, cerința referitoare la înscrierea sau afilierea la organizații sau organisme profesionale, care are legătură cu caracterul stabil și permanent al activității exercitate în țara gazdă, ar constitui în mod cert un obstacol pentru prestator, dat fiind caracterul temporar al activității sale; întrucât, prin urmare, această cerință trebuie eliminată; întrucât, cu toate acestea, în această eventualitate, trebuie asigurat controlul disciplinei profesionale care ține de competența acestor organizații sau organisme profesionale; întrucât, în acest scop și sub rezerva aplicării articolului 62 din tratat, este necesar să se prevadă posibilitatea de a impune beneficiarului obligația de a notifica prestarea de servicii autorității competente din statul membru gazdă;

întrucât, în ceea ce privește cerințele de moralitate și onorabilitate, trebuie făcută o distincție între condițiile care trebuie îndeplinite, pe de o parte, pentru accesul la profesie, și, pe de altă parte, pentru exercitarea acesteia;

întrucât, în ceea ce privește activitățile salariate ale medicilor veterinari, Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (¹) nu prevede dispoziții speciale pentru profesiile reglementate privind moralitatea și onorabilitatea, disciplina profesională sau utilizarea titlului oficial de calificare; întrucât, în funcție de fiecare stat membru în parte, reglementările în cauză sunt sau pot fi aplicabile atât persoanelor salariate, cât și celor care desfășoară activități independente; întrucât activitățile medicilor veterinari sunt condiționate în toate statele membre de posesia unei diplome, a unui certificat sau a altui titlu oficial de calificare; întrucât aceste activități sunt exercitate atât de către persoane salariate, cât și de cele care desfășoară activități independente sau de către aceleași persoane în ambele calități în cursul carierei lor profesionale; întrucât, pentru a favoriza pe deplin libera circulație a membrilor acestei profesii în cadrul Comunității, pare necesară, în consecință, extinderea aplicării prezentei directive la medicii veterinari salariați,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1

Prezenta directivă se aplică activităților exercitate de medicii veterinari.

(¹) JO L 257, 19.10.1968, p. 2.

CAPITOLUL II

DIPLOME, CERTIFICATE ȘI ALTE TITLURI OFICIALE DE CALIFICARE ÎN MEDICINA VETERINARĂ

Articolul 2

Fiecare stat membru recunoaște diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare eliberate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre în conformitate cu articolul 1 din Directiva 78/1027/CEE și enumerate la articolul 3, acordându-le acestora, în ceea ce privește dreptul de acces și exercitare a activităților de medic veterinar, același efect pe teritoriul lor ca și cel al diplomelor, certificatelor și celorlalte titluri oficiale de calificare eliberate de statul membru respectiv.

În cazul în care o diplomă, un certificat sau un alt titlu oficial de calificare menționat la articolul 3 a fost eliberat înainte de punerea în aplicare a prezentei directive, acestea trebuie însoțite de o atestare eliberată de autoritățile competente din țara emitentă, care să certifice că diploma, certificatul sau titlul oficial de calificare respectiv este în conformitate cu articolul 1 din Directiva 78/1027/CEE.

Articolul 3

Diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare prevăzute la articolul 2 sunt următoarele:

(a) în Republica Federală Germania

1. *Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung* (certificatul examenului de stat în medicină veterinară), eliberat de autoritățile competente;
2. atestatele eliberate de autoritățile competente ale Republicii Federale Germania, care certifică echivalența titlurilor oficiale de calificare eliberate după 8 mai 1945 de către autoritățile competente ale Republicii Democratice Germania cu cele care figurează la punctul 1;

b) în Belgia

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire/het wettelijke diploma van doctor in de veeartsnijkunde of doctor in de diergeneeskunde, (diploma de medic în medicină veterinară, cerută de lege) eliberată de universitățile de stat, de comisia centrală sau de comisiile de examen de stat din universități;

c) în Danemarca

bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand. med. vet.) (certificat care atestă promovarea examenului pentru candidații la medicină veterinară), eliberat „Kongelige Veterinaer- og Landbohøjskole”;

d) în Franța

le diplôme de docteur vétérinaire d'État (licență de stat în medicină veterinară);

e) în Irlanda

1. diploma de *Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB)*;

2. *the Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)*, obținută ca urmare a unui examen după încheierea unui ciclu complet de studii efectuat într-o școală veterinară din Irlanda;
- f) în Italia
- il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnata dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria*, eliberată de ministrul educației publice pe baza constatărilor comisiilor de examen de stat competente;
- g) în Luxemburg
1. *le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire* (diploma de stat în medicină veterinară), eliberată de comisia de examen de stat și vizată de ministrul educației naționale;
 2. diplome care conferă un grad de învățământ superior în medicină veterinară eliberate în una din țările Comunității, care conferă dreptul de participare la stagiu, dar nu și dreptul de practică, omologate de ministrul educației naționale, în conformitate cu Legea din 18 iunie 1969 privind învățământul superior și omologarea titlurilor oficiale de calificare și gradelor străine, însoțite de un certificat de stagiu practic vizat de ministrul sănătății publice;
- h) în Olanda
1. *het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen* (certificatul de atestare a promovării examenului de medicină veterinară);
 2. *het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen* (certificatul de atestare a promovării examenului de medicină veterinară);
- i) în Regatul Unit
- diplome:
- *Bachelor of Veterinary Science (BVSc.)*;
 - *Bachelor of Veterinary Medicine (Vet.MB sau BVet.Med.)*;
 - *Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM și S sau BVMS)*;
 - *the Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)*, obținută ca urmare a unui examen după încheierea unui ciclu complet de studii efectuat într-o școală veterinară din Regatul Unit.

CAPITOLUL III

DREPTURI DOBÂNDATE

Articolul 4

În cazul resortisanților statelor membre ale căror diplome, certificate și alte titluri oficiale de calificare nu îndeplinesc toate

cerințele minime de formare prevăzute la articolul 1 din Directiva 78/1027/CEE, fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă diplomele, certificatele și celelalte titluri oficiale de calificare ca medic veterinar, eliberate de statele membre respective înainte de aplicarea Directivei 78/1027/CEE, însoțite de o atestare care să certifice că resortisanții în cauză au exercitat, efectiv și legal, activitățile în cauză pe o durată de cel puțin 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării atestării.

CAPITOLUL IV

UTILIZAREA TITLULUI OFICIAL DE CALIFICARE

Articolul 5

(1) Fără a aduce atingere articolului 13, statele membre gazdă se asigură că resortisanților statelor membre care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 2 și 4 li se recunoaște dreptul de a-și folosi titlul oficial de calificare și, eventual, abrevierea sa, din statul membru de origine sau de proveniență, în limba statului respectiv. Statele membre gazdă pot prevedea ca acest titlu oficial de calificare să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei de examinare care a eliberat acest titlu.

(2) În cazul în care titlul oficial de calificare utilizat în statul membru de origine sau de proveniență poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu oficial de calificare care necesită în statul respectiv o formare profesională suplimentară, pe care persoana în cauză nu o deține, statul membru gazdă poate prevedea ca această persoană să își utilizeze titlul oficial de calificare din statul membru de origine sau de proveniență într-o formulă adecvată indicată de statul membru gazdă.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII PENTRU FACILITAREA EXERCITĂRII EFECTIVE A DREPTULUI DE STABILIRE ȘI A LIBERTĂȚII DE A PRESTA SERVICII DE CĂTRĂ MEDICII VETERINARI

A. Dispoziții privind dreptul de stabilire

Articolul 6

(1) Statul membru gazdă care impune resortisanților săi dovada moralității și onorabilității la accesul la una dintre activitățile menționate la articolul 1 acceptă ca dovadă suficientă, cu privire la resortisanții altor state membre, atestarea eliberată de o autoritate competentă din statul membru de origine sau de proveniență care

certifică îndeplinirea condițiilor de moralitate sau onorabilitate impuse în statul membru pentru accesul la activitatea respectivă.

(2) În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu impune dovada moralității și onorabilității pentru persoanele care doresc să aibă acces la activitatea respectivă, statul membru gazdă poate impune resortisanților statului membru de origine sau de proveniență să prezinte un extras de cazier judiciar sau, în absența acestuia, un document echivalent eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine sau de proveniență.

(3) În cazul în care statul membru gazdă are cunoștință de fapte grave și precise care s-au petrecut în afara teritoriului său anterior stabilirii celui în cauză în statul respectiv și care pot afecta accesul la activitatea în cauză, acesta poate informa statul membru de origine sau de proveniență cu privire la acestea.

Statul membru de origine sau de proveniență verifică exactitatea faptelor. Autoritățile statului respectiv decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor care trebuie efectuate și informează statul membru gazdă asupra oricărei acțiuni pe care o efectuează în legătură cu atestările sau documentele eliberate.

(4) Statele membre asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Articolul 7

(1) În cazul în care, într-un stat membru gazdă, sunt în vigoare acte cu putere de lege și acte administrative privind respectarea condițiilor de moralitate sau onorabilitate, inclusiv dispoziții privind măsuri disciplinare în cazuri de abateri profesionale grave sau de condamnări pentru fapte penale săvârșite în exercitarea uneia din activitățile menționate la articolul 1, statul membru de origine sau de proveniență transmite statului membru gazdă informațiile necesare privind măsurile sau sancțiunile de natură profesională sau administrativă luate împotriva persoanei respective, precum și sancțiunile penale impuse acesteia în timpul exercitării profesiei în statul membru de origine sau de proveniență.

(2) În cazul în care statul membru gazdă are cunoștință de fapte grave și precise care s-au petrecut în afara teritoriului său anterior stabilirii celui în cauză în statul respectiv și care pot afecta accesul la activitatea în cauză, acesta poate informa statul membru de origine sau de proveniență cu privire la acestea.

Statul membru de origine sau de proveniență verifică exactitatea faptelor. Autoritățile statului respectiv decid asupra naturii și amplitudinii investigațiilor care trebuie efectuate și, în conformitate cu alineatul (1), informează statul membru gazdă asupra oricărei acțiuni pe care o efectuează în legătură cu informațiile primite de la acesta.

(3) Statele membre asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

Articolul 8

În cazul în care un stat membru gazdă impune resortisanților săi, care doresc să aibă acces la sau să exercite oricare dintre activitățile menționate la articolul 1, un certificat de sănătate fizică sau psihică, acest stat acceptă ca dovadă suficientă prezentarea documentului cerut în statul membru de origine sau de proveniență.

În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu impune nici un document de această natură celor care doresc să aibă acces la sau să exercite activitatea în cauză, statul membru gazdă trebuie să accepte de la resortisanții statului membru de origine sau de proveniență o atestare eliberată de o autoritate competentă a statului respectiv, corespunzătoare atestărilor eliberate în statul membru gazdă.

Articolul 9

Documentele menționate la articolele 6, 7 și 8 nu pot fi prezentate după ce mai mult de trei luni de la data emiterii.

Articolul 10

(1) Procedura prin care beneficiarul este autorizat să aibă acces la activitățile menționate la articolul 1, în conformitate cu articolele 6, 7 și 8, trebuie să se încheie cât mai curând posibil și în termen de cel mult trei luni de la prezentarea dosarului complet al beneficiarului, fără a aduce atingere întârzierilor rezultate ca urmare a unei eventuale acțiuni introduse la încheierea acestei proceduri.

(2) În cazurile menționate la articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 alineatul (2), cererea de reexaminare suspendă perioada prevăzută la alineatul (1).

Statul membru consultat trebuie să transmită răspunsul său în termen de trei luni. În caz contrar, statul membru gazdă poate lua măsurile impuse de faptele grave și precise de care are cunoștință.

La primirea răspunsului sau la expirarea acestui termen, statul membru gazdă trebuie să continue procedura menționată în alineatul (1).

Articolul 11

În cazul în care un stat membru gazdă impune resortisanților săi care doresc să aibă acces la sau să exercite activitățile menționate

la articolul 1 să depună jurământ sau să facă o declarație solemnă și, în cazul în care formula acestui jurământ sau declarații nu poate fi utilizată de resortisanții altor state membre, statul membru gazdă se asigură că o formulă adecvată și echivalentă de jurământ sau declarație este pusă la dispoziția persoanelor interesate.

B. Dispoziții privind prestarea de servicii

Articolul 12

(1) În cazul în care un stat membru impune resortisanților săi care doresc să aibă acces la sau să exercite activitățile menționate la articolul 1 fie o autorizație, fie înscrierea sau afilierea la o organizație sau un organism profesional, statul membru respectiv exceptează de la această cerință pe resortisanții statelor membre în cazul prestării de servicii.

Beneficiarul prestează servicii având aceleași drepturi și obligații ca și resortisanții statului membru gazdă; acesta trebuie, în special, să respecte dispozițiile disciplinare cu caracter profesional sau administrativ care se aplică în statul membru respectiv.

În acest scop și pe lângă declarația privind prestarea de servicii menționată în alineatul (2), pentru a permite aplicarea dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul acestora, statele membre pot impune fie înregistrarea temporară automată sau afilierea *pro forma* la o organizație profesională sau un organism profesional, fie înregistrarea într-un registru, cu condiția ca această înregistrare sau afiliere să nu întârzie și să nu complice în nici un fel prestarea de servicii sau să nu impună prestatorului de servicii nici un fel de costuri suplimentare.

În cazul în care statul membru gazdă adoptă o măsură în aplicarea celui de-al doilea paragraf sau are cunoștință de fapte care contravin acestor dispoziții, acesta informează imediat statul membru în care s-a stabilit beneficiarul.

(2) Statul membru gazdă poate prevedea ca beneficiarul să prezinte autorităților competente o declarație prealabilă privind prestarea serviciilor sale în cazul în care acestea implică o ședere temporară pe teritoriul acestui stat. Statul membru gazdă poate impune, în toate cazurile, unui medic veterinar stabilit într-un alt stat membru o declarație prealabilă privind prestarea de servicii constând în eliberarea de rețete sau de certificate veterinare care nu implică examinarea animalelor, în măsura în care această practică este admisă în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative, precum și cu dreptul profesional din statul membru gazdă.

Statul membru gazdă care impune această declarație prealabilă adoptă măsurile necesare pentru a prevedea că declarația este acordată, după caz, pentru o serie de servicii prestate în aceeași regiune și unuia sau mai multor beneficiari în cursul unei perioade nu mai lungi de un an.

În caz de urgență, această declarație poate fi efectuată cât mai curând posibil după ce serviciile au fost prestate.

(3) În aplicarea alineatelor (1) și (2), statul membru gazdă poate impune beneficiarului unul sau mai multe documente cuprinzând următoarele:

— declarația menționată în alineatul (2);

— o atestare care să certifice că beneficiarul exercită, în mod legal, activitățile în cauză în statul membru în care este stabilit;

— o atestare care să certifice că beneficiarul posedă una sau alta dintre diplomele, certificatele sau alte titluri oficiale de calificare necesare pentru prestarea serviciilor în cauză, menționate de prezenta directivă.

(4) Documentul sau documentele prevăzute în alineatul (3) trebuie prezentate la cel mult 12 luni de la data eliberării acestora.

(5) În cazul în care un stat membru privează, în tot sau în parte, permanent sau temporar, unul din resortisanții săi sau un resortisant al unui alt stat membru de dreptul de a exercita una din activitățile prevăzute la articolul 1, acesta asigură, după caz, retragerea temporară sau permanentă a atestării menționate în alineatul (3) a doua liniuță.

C. Dispoziții comune privind dreptul de stabilire și libertatea de a presta servicii

Articolul 13

În cazul în care, într-un stat membru gazdă, folosirea titlului profesional cu privire la una dintre activitățile menționate la articolul 1 este reglementată, resortisanții altor state membre, care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolele 2 și 4, folosesc titlul profesional al statului membru gazdă care, în statul respectiv, corespunde acestor condiții de formare și folosesc și titlul abreviat.

Articolul 14

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite beneficiarilor să fie informați cu privire la legislația în domeniul veterinar și, după caz, la deontologia statului membru gazdă.

În acest scop, statele membre pot înființa servicii de informare de unde persoanele interesate pot obține informațiile necesare. În

cazul stabilirii, statele membre gazdă pot obliga beneficiarii să contacteze aceste servicii.

(2) Statele membre pot înființa serviciile menționate în alineatul (1) pe lângă autoritățile și organismele competente pe care trebuie să le desemneze în termenul prevăzut la articolul 18 alineatul (1).

(3) Statele membre au grijă ca, după caz, beneficiarii să dobândească, în propriul lor interes și în cel al pacienților lor, cunoștințele lingvistice necesare exercitării profesiei lor în statul membru gazdă.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

În cazul unei îndoieli justificate, statul membru gazdă poate impune autorităților competente dintr-un alt stat membru confirmarea autenticității diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare eliberate în respectivul stat membru și menționate la capitolul II, precum și confirmarea faptului că beneficiarul a îndeplinit toate condițiile de formare prevăzute de Directiva 78/1027/CEE.

Articolul 16

În termenul prevăzut la articolul 18 alineatul (1), statele membre desemnează autoritățile și organismele abilitate să elibereze sau să

primească diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare, precum și documentele și informațiile menționate în prezenta directivă și informează imediat celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 17

Prezenta directivă se aplică și resortisanților statelor membre care, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1612/68, exercită sau vor exercita, în calitate de salariați, activitățile menționate la articolul 1.

Articolul 18

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de doi ani de la data notificării și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 1978.

Pentru Consiliu

Președintele

H.-D. GENSCHER